

Oförstånd och leda

oförstånd och leda

de är mina reskamrater nu. när jag färdas över slätter utan att förstå. varför reser jag vidare, varför slutar aldrig horisonten att förflyttas. varje dag liknar den andra, den första och den sista. i mina tankar är jag icke själv med på färden, men min kropp har inget val.

varje natt sover jag oroligt under stjärnhimlen, månen växlar i fas, fram och åter.om natten som skrämmer mig, hundarnas ylanden skrämmer mig. natten är kall och slätterna ödsligare är något annat landskap jag tidigare sett.

men jag ser det inte längre, endast drömmarna ser jag, de följer med mig från den osovna natten, rullar över i vakenheten, den tröstlösa, dimmiga, med synerna och mina följeslagare

oförstånd och leda

jag tänker att det är namnen på hästarna; oförstånd och leda; men så är det ju inte. de heter Stjärna och Megalos, större än sin verklighet.

floderna jag passerar svalkar mina tankar, badet, dryck och vad man brukar kalla för vederkvickelse. man har sagt mig att gud är med mig på resan. men jag känner ingen gud, inte därför att jag sätter mig på tvären mot de högre makterna, utan därför att jag saknar tillit. världen är en tom plats, utan någon att lita på. så var det därför jag påbörjade resan, nu är den inte längre min. den har glidit in i famnen på mina följeslagare, ni vet härmed vad de kallas - vad jag kallar dem.

oförstånd och leda.

min väg är kantad av allehanda händelser och många olika uppdrag. många människor har sett mig rida förbi. det skulle föra för långt att berätta om det, och min avsikt med detta brev är att skärskåpa mig själv, inget annat.så har jag då samlat de ord jag burit på, dessvärre har jag inte kunnat bruka dem, därtill är jag alltför tyngd mot marken av mina följeslagare -

oförstånd och leda

så frågar jag den gud jag inte känner om ledning, kanske han svarar, men jag kan inte urskilja hans ord.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten